

Estagel, 3 de Mars de 1948.

Srta. Felipa Costabella
Salt (Girona)

Estimada Felipa: Si bé no va sorprendre'm gaire, car ja me n'havies insinuat el desig, el teu cop de telèfon d'abans d'havia em va causar, no gens menys, una forta emoció. Em trobava al despatx on treballa quan varen passar-me l'avís que tenia una demanda telefònica per a les 6 de la tarda (hora oficial) a la central d'Estagel. Com que a aqueixa hora encara sóc a la oficina, vaig dir a la telefonista que, quan em demanessin, m'ho fes passar al telèfon del meu patró, des d'on vaig parlar-te. No et sentia gaire bé, però vaig comprendre tot el que ves dir-me.

Trobo que ens caldrà encara esperar molt per a poder veure'us. Però, mentre sigui segur... Un mes passa de pressa. El que ja va per més llarg és l'assumpte del pas-saport; així, doncs, encara no podrem celebrar junts el nostre proper aniversari. Tanmateix, espero que acabarem per sortir amb la nostra abans de l'estiu.

Em va rotlar que em proposessis d'invertir els termes del nostre projecte, en el sentit que fós jo qui anés a reunir-me amb tu. Mai no m'havies despatxat entreuenre que consideressis viable una cosa semblant. Espero que m'en parlarès el dia que ens veiem, si bé no crec que arribis a convèncer'm, ni crec tampoc que hi pous gaire interès.

En Ramon m'ha escrit dient-me que he rebut les fotos i que vol venir ací quan tu arribis.

En setmana passada vaig tenir també una lletra teua, del 22 de febrer, i una altra d'en Liset.

Si tornes a telefonar-me, en lloc de fer-ho a la central d'Estagel, serà millor que em demanis al n: 6

de Satour-de-France, que és el telèfon del meu patró, a condició de fer-ho quan jo sóc a l'oficina, és a dir, de les 10 a les 12 del matí i de les 4 a les 6 de la tarda (hora oficial). Si només es tracta d'indicar-me la data en ^{què} penses treballar-te al Perthus, podries també enviar-me un telegrama, que sens dubte et resultaria més econòmic.

M'oblidava de dir-te que l'Ismael Calzada em va notificar fa poc l'arribada de la seva dona i fill. No em diu, però, com varen venir; no crec que fós com tu penses fer-ho.

Per aquí també encassegen les cases. De totes maneres, normalment, essent només dos, ens serà més fàcil de trobar allotjament. Mentrestant, aquí on estic hi ha plaga per a tots: ni la cuina, el menjador i el taller del meu cunyat, hi ha cinc cambres. Actualment, només n'ocupem tres, però disposem de totes. També tenim ràdio. Per cert que escolto sovint Barcelona i Andorra, car no ha deixat d'agradar-me la música del nostre país.

Espero que ja em podries senyalar més o menys, en la teva propera lletra, el dia de la teva visita i si m'arriba bé l'assumpte dels passaports.

Tots nosaltres seguim bé. Per fi, en Pere va tenir noves del seu fill.

Records a tots. Una estreta abraçada del teu

Lu